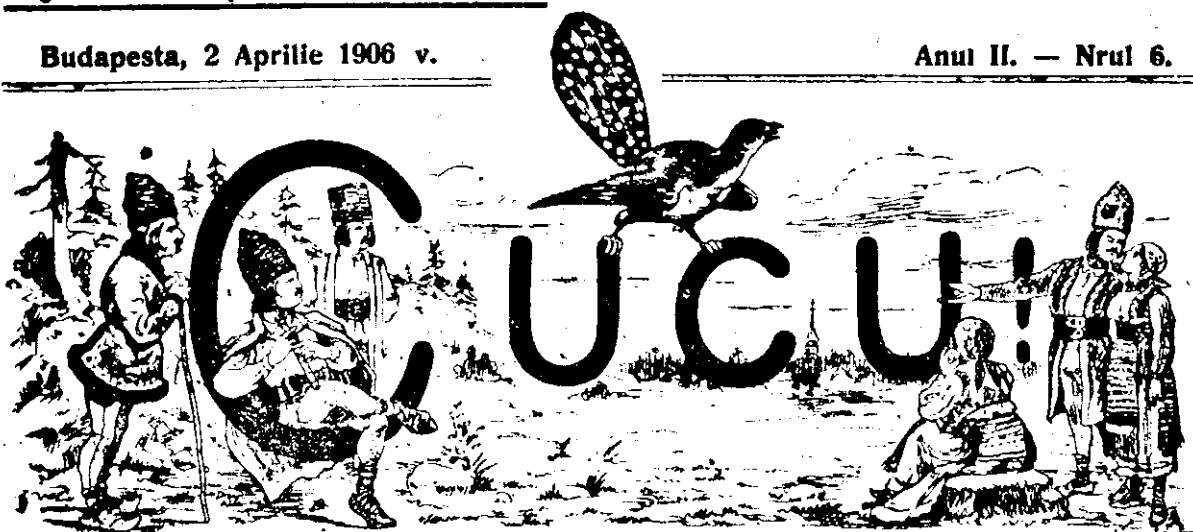

FOAIĂ UMORISTICĂ POPORALĂ.

Prim-redactor:

Abonamentul

Apare în Duminica a 2-a și a 4-a din
fiecare lună.

NICU STEJĂREL.

pe 1 an --- 2 ser. | pe 1/2 an --- 1 cor
Un număr 4 III.

Red. și administr.: Bpesta, VII., Amazon-u. 6-8

La Paști.

La sfânta 'nviere
Cu capul plecat
Și Cucu Vă cântă:
Cristos a 'nviat!

Cristos se V'ajute
Și se v'ă dea'nplin
Putere la lupte
Ce rând pe rând vin.

Oțeliți ca leii,
Oblii ca stejarii,
Nelirânți ca smei
Turbați C'armăsarii:

Se dați pept cu toate
Ce'n cale vi-ar sta
Când cineva 'ndrepturi
Voiește-a călca!

Pilda cea mai bună
E ziua 'nvierii,
Cununa virtuții
Și a ne'nfricării.

Cristos n'avut teamă
Nici de cruda moarte,
Ci a suferit-o
Pentru a noastră soarte!

Azi e dar Române
Ziua învierii,
Se lăsăm păcat și
Pofta resbunării!

Frați să fim cu toții,
Frați nedespărțiți,
Dușmanii se crepe
Văzându-ne uniți!

La ziua 'nvierii
Cu capul plecat
Se cântăm cu toții:
Cristos a 'nviat!

Cucu.

Din snoavele lui Amfilochie Ciobotă
călțunar în Cizmești.

Glumă.

Un Ungur bogat, ținea de servitor pe un Român isteț. Stând ei într-o zi în curte, vazură pe vârful casei un măt, și Ungurul voind să cerce pe sluga sa, dacă are de gând să rămână și preste iarnă la dânsul, îl întreabă: Măi Ioane, da vezi tu ce urs e colo pe casă? — Da lasă-te, cucoane, zise el, că acela nu-i urs, ci-i măt! — Măi Ioane, bagă bine de seamă, că el îi urs. — Ba-i măt, toată ziua, cucoane! — Apoi dacă tu zici că-i măt, și nu urs, după cum zic eu, am să te dau afară, că nu ești ascultător. De cuvintele aceste, Ion, tresări, și după puțină cugetare zise: Adevărat, cucoane, că cel de pe casă îi urs, da de cei mici! Ast-fel ungurul îl tocmi și pe iarnă de slugă.

Sosind primăvara, când lucrătorii să plătesc scump, Ion era cu stăpânul său în curte, și din întâmplare, mătul cel de pricină, iarăși era pe vârful casei.

Voind Ion să facă un pic de glumă cu stăpânul său, și să-l cerce dacă vrea să-l aibă de slugă și peste vară, zise: — Da ia uită, cucoane, ce mai urs e pe vârful casei? — Taci și nu flecări, zise ungurul răstit, că doar vezi tu bine că acela e măt și nu urs. — Ba-i urs, zise Ion zimbând, uită-te numai bine la el! — Măi Ioane, zise Ungurul supărat,

eu cred că nu-ești smintit la minte. Cum drac poți tu zice că acela-i urs, când eu îl văd bine că-i măt? — Apoi dacă d-ta cucoane, susții că-i măt, iar eu zic că-i urs, noi nu ne putem înțelege nici la celelalte lucruri, deci eu mă duc și te las.

Turturel.

Intre gineri.

Ion, lui Ioniță, —
Cum face 'ntotdeauna, —
Se plânge cu turbare
De soacra lui într'una
— Imi vine să-mi iau câmpii, —
El zice cu durere, —
„În casa mea e iadul
Și 'n viața mea e fiere!...”

— Eu, unul, — zice atunci
Și nenea Ioniță, —
„Nu pot să zic de soacră
„Măcar o vorbuliță...
„A fost femeie bună,
„Cum nici că se mai poate,
„Și-a întrecut pe soacre
„În toate... Zău, în toate!...”

Mirat, peste măsură,
Ion, atunci, întreabă:
— Dar cum se poate, măre,
„În lume așa treabă?...“
— Ușor, — i se răspunde, —
„Și astă-zi e zi sfântă,
„Că ea... *muri* de-odată
„În ziua mea de nuntă!...”

Marion.

Femeea: Spune-mi, bărbate dragă,
cine crezi tu că îi mai fericit la noi în
sat?

Bărbatul: Popa hăl nemțesc, că
nu are — „soacră”!

Chiuituri la joc.

Neagră-i lumea cui fi neagră,
 Dar mie mai mult mie dragă.
 Căci când caut eu peste gard,
 Văd, pe mândra lâng'un brad,
 Ear când caut eu din grădină,
 Văd, pe mândra zicând: «vină.»
 Când caut însă dela stână,
 Văd, pe mândra la fântână,
 Iar când caut eu la uliță,
 Văd, pe mândra în portiță.
 Când caut însă după șură,
 Văd, că'mi și întinde gură.

Hu iu iu și lică, lică
 Cine mai poate să zică?
 Că eu nu trăiesc în lume
 Cum să cade unui june.

Frunzuliță și-o nuia
 Scumpă-i mândrulița mea,
 Dar mai scumpă-ar fi ea, zeu,
 De-ar fi tot la sinul meu.

Busuioc crescut în paie,
 Dorul tău mândro mă taie.
 Busuioc crescut în spini,
 Tu mă faci, să tot suspin,
 Busuioc crescut sub plop,
 Tu mă faci, fără de noroc.
 Busuioc crescut în vie
 Ce'm ții mândro calea mie?
 Busuioc crescut în șură
 Mândră, de ce nu'm dai gură,
 Ci mă ții numai cu fleacuri
 Și tot mă îmbii cu leacuri.

Păsăruică de pe glie
 Mai cântăm ceva și mie.
 Cântăm măcar și de jele,
 Să'm plângă mândrele mele,
 Să plângă și se bbocească —
 Șapte ani, să mă dorească.
 Că eu zău de când iubesc,
 Pare, că mă prăpădesc.

De dormit, când dau să dorm,
N'am nici un picuț de somn,
La mâncare când mă pun,
Par'că'm stă ceva în drum.

*

Frunză verde lemn uscat
Mândruța s'a măritat,
Dar ce'm pasă mie zeu,
Că mai sunt în satul meu
Fetițe, de măritare
Ce-ar vei în fuga mare.

*

Hu iu, iu, iu, iarbă creată,
Cât ești mândră de măreață
Și cât ești tu de făloasă,
Dar alții chămașa'ți coasă.
Alții-ți înșiră mărgеле
Și tu te fălești cu ele.
Alții-ți cumpără cercei
Și tu te fălești cu ei.

*

Când îi luna sus pe cer
Atunci iarna e mai ger.
Când îi luna între stele,
Li ciudă mândrelor mele.
Când e luna lângă nori,
Li ciudă chiar la ficii.
Când ea însă nui nici cum,
Să vezi flăcăii pe drum,
Că stau și pândesc la garduri,
Ba stau chiar și după grajduri,
Cu fetițele pe brață,
Le sărută 'n ochi și 'n față.

*

Hu iu iu lapte de vacă
Batăte frunza de fată.
Batăte frunza și neaua,
Băta, boata și nuiua,
Că'm arsăși al meu noroc,
Pe un cărbune de foc.

*

Frunză verde de ovăs
Eu sara în poartă es,
Ear badea vine la noi
Și ne iubim amândoi.
Frunză verde de răchită
Eu es în poartă chichită.

Es afară cu inele,
Cu cercei și cu mărgеле.
Badea trece fluerând,
Și mereu, mereu cântând,
Ear eu semn cu mâna-i fac,
Că știu bine, că îi plăc.

*

Hu iu iu frunză de vie
Mândra mea mănă gutie,
Prune, mere, strugurei,
Țucui eu gurița ei.
Țucui eu și a ei ochi,
Că samân'a struguri copti
Și a mure din livezi
Doamne, Doamne s'o tot vezi.

N. Iancovici Inv.

*

Mândru stă ritu cu flori,
Și nana cu'ncingători,
Mândru stă ritu cu pene
Și nana cu părușene,
Țipă ritu penele
Nana părușenele,
Țipă ritu florile
Nana 'ncingătorile.

Dorul meu și al nanii,
Nu să poate nărați,
Nu te mândră supăra,
Că eu mândră te-oi lua,
Când o'n flori cănepa.

Frunză verde pe răzoare
Hai mândră la șezătoare
Frunză verde de săcară
Vino mândră-acum pe sară
Adă-ți furca cu fuior
Și inimuța cu dor
Că eu fusu ți-oi lua
Și gura ți-oi săruta.

Hai nană cu mine'n lume
Să te'n vâț a trăi bine
Hai nană cu mine'n țară
Să te'n vâț a trăi iară

Dă, dă, dă cu picioru
Să răsără mohoru
Să răsără, să nu piară
Că-i vremea, de-a țuca iară.

Ilie Vârșândan

De Țo hi badeo de mine¹
 Știi calea la Cergău ghine,
 De Țo părea căi departe
 Trimitemi o Țir de carte
 Și nu mio pecetlui
 Să mio pot și io ceti.
 Pe de laturi cu cernele,
 Cui i-oi dao s'o cetească
 Lacrămile s'ăl pornească
 Cum m'or pornit și pe mine.
 De când m'am lăsat de tine.

Dei umbla badeo umbla
 Dei umbla săȚi iei alta,
 Să umbli din ușe'n ușe.
 Să vi și la ușa mea
 Să-Ți dau ceva dacoii vrea
 Să-Ți dau și io dărăbușă
 Să ști că Țam fost drăgușă.
 Cucule de unde vii?
 De pe deal dela Sibii
 Dar de mândra mea ce ști?
 Știu ghine că-i sănătoasă
 Stă în țereastră și coasă.
 Cu arnici și cu mătășă
 Și cu pită d'albă'n masă.
 Lângă pită carne friptă,
 Lângă carne, doauă căni,
 Una cu vin îndulcit
 Nul poȚi bea de năcăȚit.
 Una cu vin chipărat
 Nul poȚi bea de supărat.

Placemi mândro cum te poȚi.
 Nu știu ce mumai avut
 Ce frumoasă teo făcut
 Nui jina din măicuȚa
 Cii jina din nănașă,
 C'o băgat apă de flori
 Să mă placă doi feciori.
 Și-o băgat apă de bere
 Cin' mă vede, mă și cere.

culese de I. Boteiu.

¹ în grai ardelenesc.

Locotenentul: Iohan, adu-mi la moment doauă sticle cu șampanie, apropos, ști tu ce-i șampania?

Iohan: TrăiȚi Don locotenent, da: șampania este aceea când dumăta ai luat — leafă!

In școală.

(Din istoria naturală.)

DimineaȚa.

Inv. Acum vi-am preles despre clasa peștilor.

Pe după ameazi fiecare să'mi aduceȚi respuns la întrebarea:

„Pentru-ce sunt peștii muȚi?... ”

După ameazi.

Inv. Pentru-ce sunt peștii muȚi?... să'mi răspunză Petrea Nătântoc.

Petrea: Pentru-că nu știu vorbi.

Inv. Du-te la vale și tu! — Toma Busumflatul!

Toma: Mă rog, mă rog, pentru-ce ei beau și pe gură și pe urechi!

Inv. Dute bea și tu — până Ți-a eșii pe urechi! — Ilie Scovardă!

Scovardă: Mă rog, iacă mă rog, de aceea-s muȚi, mă rog, că tăȚi iș beȚii!

Inv. De unde ști tu asta?

Scovardă: Mă rog, iacă mă rog dela mama: de câte ori vine tata acasă beat ca leuca, mama zice: „Tu porcule, iară nu pot scoate o vorbă din tine: ești mut ca peștii!”

Clasa IV.

Un jidan plecă odată la Peșta. Când ajunse în staȚie, trenul chiar sosi dinspre Lugoj. — Jidanul nici una nici doauă, făr' se suie pe un vagon de purtat po-vară, și se pune pe coperiș. Couductorul însă îl vede și-l întreabă răstit: Hei! Tu mogar, ce suȚi acolo?

Nu, eu crede che aici e clasa a patra!

Itig: Aşa dare Khobi, nepothotu la thine se insora?

Spitig: Ia! Dha! Şi luva la iel un fata chare mai are 9 sororele morithathe!

Itig: Nii? Şi pentru ce face el astha? Athiţa şogori!!!...

Spitig: Pintru-ce? Thu mogarule botrin, tu nu şthi? De bună sama, el vre să aibhe un soacra care nu se sfodeşthe numai chu iel!

Rugăciunea Dancilor.

Țiganii când voesc a se culca, încep a se ruga: Mamieți-mamieți sfintele lopheți. Ciocârla dârla, momârla, Maradina oacaca — mîncata plata tateș mameș panpanapeș ciocăda flisco. Cocoro mandro conșiri mandro. Inimă vie suta 'm-părăție nici linge nici dinge dapu mala tindeți pe tindeala. — Tatăl miran ciochi nodu nici țigu nici migu numa ciotoro moro-motoro-căi mai alegretta sfârcana tocana di găscana cita purcelita a-devarata caciiorata dela Cuvin-cu-vin Amin!

Auzită dela Dița țiganiui.

În școală.

Între inspectorul pe neașteptate și se îndreaptă către un băiet cu întrebarea: Fiule, știi tu a cincia poruncă din cele zece? Băiaul începe: cinstește pe tatăl ș. c. l. —

Insp.: No, vezi fiule! ce poruncește Dumnezeu, așa să facă toți copiii iubitori de Dumnezeu.

Băiatul, cu îndrăsneală, răspunse: tata nu ascultă a 5-a poruncă. Pe moșu îl bate și îl înjură cum îi vine la gură. —

Insp.: No vezi fiule, place-ți ție așa cum face tatăl tău? —

Băiatul: Nu-mi place, de-aceia și eu voi bate pe tata când voi fi mare, cum face și el cu moșu.

O poștă a unei Redacții.

L'Algeciras noi am trimis
Correspondent-informator,
Pe admirabilu'n dichis
Pe primul nostru redactor (S. B).

Hora jidovilor.

Sus măi Khobi nu thi dha,
Tune draci în burtha tha.
Sus Ițig Râiosenștein
Che tu ști striga măi fain:
„Eljen Khoaliția”!
Șaidiridi dhi, dhi, dha!

Achum fi iar volostaș
Se muncam la papricaș
Mergem toți la corteșie
Ca banii la noi se vie:
Zece, suta — și mia
Șaidiridi dhi, dhi, dha!

Io mergem la Temesvár,
Se caștigam bani un char,
Șmțile merge la Ugra

Be bruderschaft cu Tisa
Și cu Doctoru spaima
Șaidiridi dhi, dhi, dha!

Hendrik merge la Rumâni
Se ține pha ei la muni (în mâni)
Ba acolo dhute' thu,
Che la mine spart capu:
Care cum ajunge dha!
Șaidiridi dhi, dhi, dha!

Istina, și io poțit
Chind la rumune vinit:
Tot spart la mine fundoi
Unu ținut, batut doi,
Și toți striga: da, da, da!
Io strigat: „Vai, maica mea!”

N. S.

O Prietenie.

S'a întâmplat că „rușinea“ a plecat în lume.

Mergând pe drumul cel fără sfârșit se înfălnește cu „dragostea“ care o întreabă:

— Cum te chiamă și unde călătorești?

— Dar tu cine ești de mă întrebi? îi răspunse „rușinea“.

— Eu sunt „dragostea“, inima fecioarelor copile.

— Și eu sunt „rușinea“ și am plecat să-mi caut o prietină.

Prietină îți pot fi numai eu, haidem să plecăm împreună.

Și au plecat...

Și unde-i „dragostea“ acolo afli și „rușinea“.

Dar „dragostea“ tot mai vicleană: de multe ori fuge și lasă numai „rușinea“.

Ghicitură.

De Vasile Ciutina, Covășinț.

4 inși au mers la Murăș să treacă cu luntrița. Luntrița n'a putut duce de cât numai 100 de kile, și ei au trebuit să facă 5 drumuri, adică de 5 ori au trecut, totdeauna câte 100 de kile. Acum e întrebarea: cum au trecut ei, de au făcut 5 drumuri, că era tata, mama și doi prunci. Tata avea singur 100 kile și mama iară 100 kile iar pruncii amândoi aveau 100 de kile. Cum au făcut ei 5 drumuri?

Deslegarea ghicitoare din nru 5:

Moșul — de 90 ani.

Feciorul „ 70 „

Cel mare „ 45 „

Cel mijlociu 35 „

Cel mic „ 10 „

Laolaltă: 250 ani.

Bine au deslegat-o: Teodor Ardelean, infanterist Arad; Ilie Moldovan, Pecica-Română; Ioan Rotilă, din P. de S.; Gavril Smântână, din B.; M. Trandafir, din S. și alții.

Redactor responsabil: FAGURE.

Ghicitura primă, a Doamnei S. V., n'a deslegat-o nimenea. Eată, o deslegăm noi:

„Foaia pe-o parte-i bălțată,

Pe alta de tot curată.

Ghâci cucule cum o chiamă

Că ț-o-i da un blid de zamă!“

Așa sună ghicitura.

Deslegarea e: un exemplar din „Poporul Român Nro. 38“, care din sminta espeditorului s'a trimis D-nei tipărit numai pe-o parte! — Blidul cu zamă îl dăm espeditorului — în loc de ou roșu!

Ghicitură.

Cine intră în biserică cu capul în jos?

— Mamă, a căzut un șoricel în clubărul cu laptele.

— Și l-ai scos?

— Nu, că mi-a fost frică, dar am slobozit mâța să-l prindă.

Poșta „CUCULUI“.

Tuturora: *Cristos a înviat! Sărbători fericite!!* —

Turturel. Cântările bisericesti nu le folosim la glume. Avem noi destule altele. Salutare.

I. Vârșândan, Prăvăleni. Puteți abona „Cucu“ cinci inși pe o adresă. Fiecare plătește 96 fileri pe un an întreg.

Fridolin, Arad. Mulțumim de cele trimise.

Tipografia „Poporul Român“, Budapesta, VI, mare 6—